

Există două scenarii distincte ce trebuie luate în considerare când ne referim la o forma clinică cu manifestare semnificativă a ileitei într-un efectiv.

FORMA ACUTA

Primul scenariu este când aveți un focar cu semne clinice semnificative caracterizate prin diaree și mortalitate.

Această situație este observată mai ales la efectivele cu forma acută sau hemoragică a bolii. După confirmarea diagnosticului bolii, pe baza descoperirilor clinico-patologice, trebuie pus în aplicare un protocol de medicație agresivă.

Animalelor bolnave vor trebui tratate injectabil cu antibiotice eficiente. Mai mult, întregul lot de animale ar trebui să primească antibiotice solubile în apa de băut timp de cinci până la șapte zile și să fie reevaluat. Frecvent, este necesară o monitorizare cu antibiotice în furaj încă două săptămâni.

Tratamentul focarelor cu forma acută a bolii este foarte frustrant, deoarece animalele încep să prezinte semne clinice începând cu a doua săptămână după infecție. Drept urmare, rata de supraviețuire a animalelor bolnave nu este foarte mare, iar porcii vor muri în următoarele 7-10 zile, indiferent de acțiunile noastre.

Există multe antibiotice diferite care sunt eficiente împotriva infecției cu *L. intracellularis*, cu prezentări diferite (injectabile, solubile sau premixuri pentru furaje). Există multe studii care au folosit porci infectați experimental care au demonstrat eficacitatea macrolidelor, lincosamidelor, clortetraciclinei și pleuromutilinei împotriva lui *L. intracellularis* (McOrist et al., 1996, 1997, 1999; Winkelman, 1996; McOrist & Morgan, 1998; Fran ça & Guedes, 2008; Guedes et al., 2009; Fran ça și colab., 2010).

După cum am menționat în articolele anterioare, acele focare de formă acută a bolii sunt de obicei asociate cu utilizarea masivă de antibiotice în fazele anterioare de producție a porcilor, ceea ce nu a permis niciun contact al animalelor cu agentul infecțios și, în consecință, nu s-a dezvoltat imunitatea.

De asemenea, animalele noi de înlocuire au un risc mai mare de a prezenta semne clinice de ileită, datorită faptului că sunt scrofite de înlocuire în proporție de 100%.

FORMA CRONICA

Al doilea scenariu este caracterizat printr-o manifestare clinică crescută a diareei pastoase verzuie la porcii în creștere, asociate cu câteva cazuri izolate de diaree hemoragică și o ușoară creștere a ratei mortalității. Depistarea leziunilor de îngrosare a mucoasei specifice ileitei este urmată fie de confirmarea laboratorului urmata de tratament, fie de tratament pentru a reduce semnificativ diareea și a opri mortalitatea. Cel mai rapid și mai eficient protocol de tratament în aceste situații este utilizarea antibioticelor solubile în apa de băut, deoarece animalele bolnave își reduc aportul de furaje. După cum am menționat mai sus, diferite antibiotice pot fi alese cu rezultate bune, cum ar fi tiamulina (McOrist și colab., 1996; Palzer și colab., 2001), tylosin (Normand et al., 2002), tylvalosin (Fran ça & Guedes, 2009), clortetraciclină (Collins și colab., 2001), doxiciclina (Kyriakis și colab., 2002), lincomicină (Wilkeman și colab., 2002) și leucomicină (Guedes și colab., 2009). Din nou, efectivele ce manifesta aceste forme clinice au probabil o expunere neregulată sau întârziată a porcilor la *L. intracellularis* și, în consecință, o dezvoltare redusă a cazurilor severe de boala.

SENSIBILITATEA „IN VITRO” LA ANTIBIOTICE

Nu există niciun indiciu că *L. intracellularis* poate dezvolta rezistență la vreun antibiotic. Având în vedere puținele publicații privind sensibilitatea antimicrobiană in vitro a *L. intracellularis* izolate (McOrist et al., 1985; Watanaphansak et al., 2009; Yeh și colab., 2011), se observa unele discrepanțe în ceea ce privește sensibilitatea in vitro și în susceptibilitatea in vivo, deoarece unele molecule nu au arătat rezultate bune in vitro, dar studiile in vivo au arătat o eficacitate bună. Tilozina și lincomicina sunt exemple bune în acest sens. Cu toate acestea, Watanaphansak et al. (2009) (Fig. 1), atunci când compară cele mai diverse culturi de *L. intracellularis* din arhivele lor, au demonstrat diferențe de sensibilitate între culturile izolate pentru aceleași antibiotice. Drept urmare, trebuie efectuate mai multe studii pentru a înțelege mai bine sensibilitatea la antibiotice a diferitelor tulpini de *L. intracellularis* din întreaga lume.

TABELUL 1.

Rezumatul studiilor MIC intracelulare și extracelulare pentru șase agenți antimicrobieni utilizați pe 10 tulpini de *L. intracellularis* izolate, șase obținute din America de Nord și patru din Europa, măsurate prin utilizarea de culturi pe țesuturi cu 5 zile de incubatie.

Tulpini de LI	Tara de origine	An	Nr. de pasaje	Agenți antimicrobieni											
				Carbadox		Clortetraciclina		Tylosin		Lincomicina		Tiamulina		Valnemulin	
				Intra MIC ^a	Extra MIC ^b	Intra MIC	Extra MIC	Intra MIC	Extra MIC	Intra MIC	Extra MIC	Intra MIC	Extra MIC	Intra MIC	Extra MIC
PHE/MN 1-00	USA	2000	169 170	0.125 0.25	16 16	8 4	64 32	8 2	64 64	>128 >128	>128 >128	0.125 0.125	4 8	0.125 0.125	0.25 0.25
VPB4	USA	1991	165 166	0.25 0.25	32 32	4 16	64 64	8 32	128 128	>128 >128	>128 >128	0.125 0.5	32 8	0.125 0.125	2 0.25
KKumn04	USA	2004	17 18	0.125 0.125	4 4	32 16	32 64	0.5 0.25	1 1	16 16	>128 >128	0.125 0.125	1 1	0.125 0.125	0.125 0.125
NWumn05	USA	2005	21 22	0.125 0.125	16 8	64 64	64 64	8 4	>128 128	>128 >128	>128 >128	0.125 0.125	16 8	0.125 0.125	4 1
DBumn06	USA	2006	8 9	0.125 0.125	4 4	0.125 0.125	32 32	4 4	128 128	>128 >128	>128 >128	0.125 0.125	4 8	0.125 0.125	0.25 0.25
45216-06	USA	2006	7 8	0.125 0.125	8 8	64 64	64 64	2 2	64 64	>128 >128	>128 >128	0.125 0.125	8 4	0.125 0.125	0.5 0.5
D15540	DANIA	1998	19 20	0.125 0.125	4 4	0.25 0.25	64 32	1 0.5	4 2	32 16	>128 128	0.125 0.125	4 2	0.125 0.125	0.125 0.125
LR189/5/83	UK	1983	14 15	0.125 0.125	1 1	0.5 0.5	64 64	1 1	16 16	16 16	>128 >128	0.125 0.125	4 4	0.125 0.125	0.125 0.125
963/93	UK	1993	35 36	0.125 0.125	1 1	16 8	32 32	1 1	4 4	8 8	64 64	0.125 0.125	2 2	0.125 0.125	0.25 0.25
916/91	UK	1991	16 17	0.125 0.125	1 1	8 2	64 16	2 0.5	4 2	64 8	64 32	0.125 0.125	2 1	0.125 0.125	0.125 0.125

TRATAMENT VS PREVENIE

Nu contează forma clinică, fie acută, fie cronică, cu care s-ar putea confrunta un efectiv: tratamentul focarelor de ileită este necesar pentru a reduce pierderile. Cu toate acestea, întrucât aceste focare apar de obicei la porcii pe final de creștere, medicamentele sunt întotdeauna costisitoare și aveți, de asemenea, impactul economic al creșterii mortalității chiar dacă e redusă. De asemenea, nu există un tratament specific pentru forma subclinică a bolii. Dacă există suspiciunea că forma subclinică de ileită are un impact asupra fermei, soluția o reprezintă abordarea preventivă.

Drept urmare, prevenirea este modalitatea ideală de a controla ileita, aspect ce va fi subiectul articolului următor.